

บทสรุป

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการบริหารงานทางวิชาการและกิจการนักศึกษา ของวิทยาลัยพยาบาล สภากาชาดไทย ของนักศึกษาพยาบาล ชั้นปีที่ 1, 2, 3 และ 4 กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลสภากาชาดไทย ปีการศึกษา 2517 ชั้นปีที่ 1, 2, 3 และ 4 จำนวน 240 คน และเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นต่อการบริหารงานของวิทยาลัย ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเองโดยดัดแปลงมาจากแบบของลิเคอร์ท สเกล (Likert scale) หลังจากเก็บรวบรวมข้อมูลแล้ว ให้นำค่าคะแนนต่าง ๆ ไปทำการวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of Variance) เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าคะแนนเฉลี่ยของตัวแปรต่าง ๆ โดยใช้ F-test และเมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติก็ทำการทดสอบความแตกต่างของตัวแปรแต่ละคู่ โดยใช้ อัตราส่วนวิกฤติ (Critical ratio) t เป็นสถิติในการทดสอบ

ผลของการวิจัย

1. ความคิดเห็นของนักศึกษาพยาบาลที่มีต่อการบริหารงานโดยส่วนรวมของวิทยาลัยทั้ง 4 ระดับ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสนองสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1 และ 3 ที่ว่าความคิดเห็นของนักศึกษาพยาบาล ชั้นปีที่ 1, 2, 3 และ 4 ต่อการบริหารงานของวิทยาลัยพยาบาลจะแตกต่างกันและนักศึกษาพยาบาลในแต่ละชั้นจะมีความคิดเห็นแตกต่างกันในการบริหารงานทางวิชาการและกิจการนักศึกษา และเมื่อพิจารณาเปรียบเทียบเป็นรายคู่พบว่า นักศึกษาปีที่ 1 มีความคิดเห็นในเชิงนิมิตสูงกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 2, 3, และ 4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกจากนี้ยังพบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 4 มีความคิดเห็นในเชิงนิมิตสูงกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จากผลการวิจัยนี้แสดงว่านักศึกษาปีที่ 1 มีความคิดเห็นในเชิงนิมิตสูงที่สุด ถัดมาเป็นนักศึกษาชั้นปี

ที่ 4 และ ปีที่ 2 ส่วนนักศึกษาระดับปี 3 มีความคิดเห็นในเชิงนิมิตต่ำสุด

2. ความคิดเห็นของนักศึกษาพยาบาลที่มีต่อการบริหารงานทางวิชาการของวิทยาลัยทั้ง 4 ระดับ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสนองสมมติฐานการวิจัยข้อ 3 ที่ว่านักศึกษพยาบาลในแต่ละชั้น จะมีความคิดเห็นแตกต่างกันในการบริหารงานทางวิชาการและกิจการนักศึกษา และเมื่อพิจารณาเปรียบเทียบเป็นรายคู่พบว่านักศึกษาระดับปีที่ 1 มีความคิดเห็นในเชิงนิมิตสูงกกว่านักศึกษาระดับปีที่ 2, 3, 4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน จากผลการวิจัยนี้แสดงว่านักศึกษาระดับปีที่ 1 มีความคิดเห็นในเชิงนิมิตสูงที่สุด ถัดมาเป็นปีที่ 2, 4 และ ปีที่ 3 มีความคิดเห็นในเชิงนิมิตต่ำสุด

2.1 ความคิดเห็นของนักศึกษาพยาบาลที่มีต่อการบริหารงานทางวิชาการด้านหลักสูตรทั้ง 4 ระดับ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อเปรียบเทียบเป็นรายคู่พบว่า นักศึกษาระดับปีที่ 1, 3, 4 มีความคิดเห็นในเชิงนิมิตสูงกกว่าระดับปีที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05, .05 และ .01 ตามลำดับ

2.2 ความคิดเห็นของนักศึกษาพยาบาลที่มีต่อการบริหารงานทางวิชาการด้านการเรียนการสอนทั้ง 4 ระดับ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อเปรียบเทียบเป็นรายคู่พบว่า นักศึกษาระดับปีที่ 1 มีความคิดเห็นในเชิงนิมิตสูงกกว่านักศึกษาระดับปีที่ 3 และปีที่ 4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และพบว่านักศึกษาระดับปีที่ 2 มีความคิดเห็นในเชิงนิมิตสูงกกว่าระดับปีที่ 4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.3 ความคิดเห็นของนักศึกษาพยาบาลที่มีต่อการบริหารงานทางวิชาการด้านการประเมินผลการศึกษาทั้ง 4 ระดับ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อพิจารณาเปรียบเทียบเป็นรายคู่ พบว่านักศึกษาระดับปีที่ 1 มีความคิดเห็นในเชิงนิมิตสูงกกว่านักศึกษาระดับปีที่ 2, 3 และ 4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และพบว่านักศึกษาระดับปีที่ 2 มีความคิดเห็นในเชิงนิมิตสูงกกว่านักศึกษาระดับปีที่ 3 และระดับปีที่ 4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05 ตามลำดับ แต่เมื่อเปรียบเทียบระหว่างระดับปีที่ 3 และปีที่ 4 แล้วพบว่า นักศึกษาระดับปีที่ 4 มีความคิดเห็นในเชิงนิมิตสูงกกว่าระดับปีที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.4 ความคิดเห็นของนักศึกษาพยาบาลที่มีต่อการบริหารงานทางวิชาการ คำนวณการฝึกภาคปฏิบัติทั้ง 4 ระดับ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบเป็นรายคู่ พบว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีความคิดเห็นในเชิงนิมิตสูงกวาชั้นปีที่ 2, 3 และ 4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และยังพบว่านักศึกษาชั้นปีที่ 4 มีความคิดเห็นในเชิงนิมิตสูงกวาชั้นปีที่ 2 และ ปีที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05 ตามลำดับ

2.5 ความคิดเห็นของนักศึกษาพยาบาลที่มีต่อการบริหารงานทางวิชาการ คำนวณอาจารย์ทั้ง 4 ระดับ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อพิจารณาเปรียบเทียบเป็นรายคู่พบว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 และปีที่ 3 มีความคิดเห็นในเชิงนิมิตสูงกวานักศึกษาชั้นปีที่ 4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05 ตามลำดับ นอกจากนี้ยังพบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีความคิดเห็นในเชิงนิมิตสูงกวานักศึกษาชั้นปีที่ 3 และ ปีที่ 4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.6 ความคิดเห็นของนักศึกษาพยาบาลที่มีต่อการบริหารงานทางวิชาการ คำนวณบริการทางวิชาการทั้ง 4 ระดับ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อพิจารณาเปรียบเทียบเป็นรายคู่พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1, 2 และ 4 มีความคิดเห็นในเชิงนิมิตสูงกวานักศึกษาชั้นปีที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ความคิดเห็นของนักศึกษาพยาบาลที่มีต่อการบริหารงานทางฝ่ายกิจการนักศึกษา ของวิทยาลัยทั้ง 4 ระดับ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสนองสมมติฐานข้อ 3 ที่ว่านักศึกษาพยาบาลในแต่ละชั้นจะมีความคิดเห็นแตกต่างกันในการบริหารงานทางวิชาการและกิจการนักศึกษา และเมื่อพิจารณาเปรียบเทียบเป็นรายคู่พบว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีความคิดเห็นในเชิงนิมิตสูงกวานักศึกษาชั้นปีที่ 2 และ ปีที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ .01 ตามลำดับ และพบว่านักศึกษาชั้นปีที่ 4 มีความคิดเห็นในเชิงนิมิตสูงกวานักศึกษาชั้นปีที่ 2 และปีที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จากผลการวิจัยนี้ แสดงว่านักศึกษาชั้นปีที่ 4 มีความคิดเห็นในเชิงนิมิตสูงที่สุด ถัดมาเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 และ ปีที่ 2 ส่วนปีที่ 3 มีความคิดเห็นในเชิงนิมิตต่ำสุด

3.1 ความคิดเห็นของนักศึกษาพยาบาลที่มีต่อการบริหารงานทางฝ่าย
กิจการนักศึกษาคำนบริการด้านสวัสดิการทั้ง 4 ระดับ ไม่แตกต่างกัน

3.2 ความคิดเห็นของนักศึกษาพยาบาลที่มีต่อการบริหารงานทางฝ่าย
กิจการนักศึกษา บริการด้านธุรการและการปกครองทั้ง 4 ระดับมีความแตกต่างกันอย่าง
มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อพิจารณาเปรียบเทียบเป็นรายคู่พบว่า นักศึกษา
ชั้นปีที่ 1 มีความคิดเห็นในเชิงนิมิตสูงกว่่านักศึกษาชั้นปีที่ 2 และปีที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .01 แต่ต่ำกว่านักศึกษปีที่ 4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ
พบว่านักศึกษชั้นปีที่ 4 มีความคิดเห็นในเชิงนิมิตสูงกว่่านักศึกษาชั้นปีที่ 2 และปีที่ 3
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การอภิปรายผลของการวิจัย

จากผลของการวิจัยพบว่าความคิดเห็นของนักศึกษาพยาบาลที่มีต่อการบริหารงาน
โดยส่วนรวมของวิทยาลัยทั้ง 4 ระดับนั้นแตกต่างกัน ซึ่งสนองสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1 และ
3 ที่ว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 1, 2, 3 และ 4 ต่อการบริหารงานของ
วิทยาลัยพยาบาลจะแตกต่างกันและนักศึกษาพยาบาลในแต่ละชั้นจะมีความคิดเห็นแตกต่างกัน
ในการบริหารงานทางวิชาการและกิจการนักศึกษา และพบว่านักศึกษชั้นปีที่ 1 มีความคิดเห็น
ในเชิงนิมิตสูงที่สุด ถัดมาเป็นปีที่ 4 และปีที่ 2 ส่วนที่ 3 มีความคิดเห็นในเชิงนิมิตต่ำสุด
ซึ่งผลการวิจัยนี้ไม่สนองสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้เป็นส่วนใหญ่ ยกเว้นในระดับชั้นปีที่ 4
เท่านั้น ที่มีความคิดเห็นในเชิงนิมิตสูงกว่่านักศึกษาชั้นปีที่ 2 และปีที่ 3 ซึ่งสนองสมมติฐานการวิจัย
ข้อที่ 2 ที่ว่า นักศึกษาพยาบาลในระดับชั้นที่สูงจะมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานของวิทยาลัย
พยาบาลเป็นไปในทางนิมิตมากกว่านักศึกษาที่เรียนอยู่ในชั้นที่รอง ๆ ลงมา การที่เป็นเช่นนี้
อาจจะเป็นเพราะว่านักศึกษชั้นปีที่ 1 นั้นยังไม่มีประสบการณ์เกี่ยวกับการบริหารงานของ
วิทยาลัยมากพอทั้งในด้านวิชาการและกิจการนักศึกษา เนื่องจากเพิ่งเข้าอยู่ในวิทยาลัยได้
ไม่ถึงปี จึงอาจจะไม่พบปัญหาอย่างแท้จริง ได้แต่นึกและวาดภาพว่าจะตีเท่านั้น เนื่องจาก

ไคมุงมัน เข้าศึกษาและประสบผลสำเร็จจากการสอบคัดเลือกได้เข้ามาศึกษาตามที่ตั้งใจไว้ จึงมีทัศนคติและความคิดเห็นที่ดีต่อวิทยาลัย ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 2,3 และ 4 นั้นมีความคิดเห็นในเชิงนิมิตต่ำกว่าปีที่ 1 อาจจะเป็นเพราะว่า นักศึกษาในระดับชั้นดังกล่าวได้เรียนในระดับที่สูงขึ้น ทำให้ได้รับประสบการณ์มากขึ้นจากการบริหารงานของวิทยาลัยทั้ง 2 คาน จึงเกิดการเปลี่ยนแปลงความคิดเห็นในแต่ละระดับชั้นไม่เหมือนกัน เช่นในชั้นปีที่ 3 พบว่ามีความคิดเห็นในเชิงนิมิตต่ำสุด อาจจะเป็นเนื่องมาจาก เกิดประสบการณ์มากขึ้นตามจำนวนปีที่เข้าศึกษาและอยู่ในวิทยาลัยมาเกือบ 3 ปี จึงได้ประสบกับปัญหาทั้งในด้านวิชาการและกิจการนักศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการที่ต้องเรียนภาคทฤษฎีควบคู่ไปกับการฝึกภาคปฏิบัตินั้น ทำให้เกิดความเคยชินและเบื่อหน่ายต่อสภาพนี้และมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อวิชาชีพและสถาบัน ทำให้ความคิดเห็นต่อการบริหารงานของวิทยาลัยต่ำ ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 4 นั้น อาจจะเป็นเพราะว่าอยู่ในช่วงที่กำลังจะจบการศึกษาแล้ว เกิดความหวังในการจะประกอบอาชีพได้ และพบสภาพจากชีวิตนักศึกษา จึงเปลี่ยนแปลงความคิดเห็นไปในเชิงนิมิตสูงกว่าชั้นปีที่ 2 และ 3 ทำให้ความคิดเห็นในการบริหารงานของวิทยาลัยสูงกว่าชั้นดังกล่าว และถ้าพิจารณาการบริหารงานของวิทยาลัย โดยแยกทั้งสองฝ่ายออกจากกัน จะพบว่า

1. ความคิดเห็นของนักศึกษาทั้ง 4 ระดับต่อการบริหารงานทางวิชาการนั้นแตกต่างกัน ซึ่งสนองสมมติฐานข้อ 3 ที่ว่า นักศึกษาพยาบาลในแต่ละชั้น จะมีความคิดเห็นแตกต่างกันในการบริหารงานทางวิชาการและกิจการนักศึกษา และพบว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีความคิดเห็นในเชิงนิมิตสูงที่สุด ถัดมาเป็นปีที่ 2 และปีที่ 4 ส่วนปีที่ 3 มีความคิดเห็นในเชิงนิมิตต่ำสุด ซึ่งผลที่ไคส่วนใหญ่ไม่สนองสมมติฐานการวิจัย ทั้งนี้ก็ด้วยเหตุผลดังกล่าวมาแล้วข้างต้น เพื่อให้เห็นชัดจะได้พิจารณาในแต่ละคานของการบริหารงานทางวิชาการ

1.1 หลักสูตร จากผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นของนักศึกษาชั้นปีที่ 1,2,3 และ 4 ที่มีต่อหลักสูตรของวิทยาลัยนั้นพบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง กล่าวคือค่าคะแนนเฉลี่ยของทั้ง 4 กลุ่ม ($32.45 \leq \bar{X}_0 \leq 34.22$) อยู่ใกล้เคียงกับค่าคะแนนเฉลี่ยที่คาดหวังไว้ ($\bar{X}_e = 33$) แต่การที่พบว่านักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีค่าคะแนน

เฉลี่ยของความคิดเห็นต่ำกว่านักศึกษาชั้นอื่น ๆ นั้น อาจเป็นเพราะว่านักศึกษาที่เรียนอยู่ในชั้นปีที่ 2 ต้องเรียนหนักทั้งภาคทฤษฎี และการฝึกปฏิบัติงานควบคู่กันไป ซึ่งในขณะนี้นักศึกษาอาจจะอยู่ในระยะกำลังปรับตัว และบางคนอาจจะปรับตัวได้ยาก จึงทำให้นักศึกษาชั้นนี้มีความคิดเห็นต่อหลักสูตรต่ำกว่าชั้นอื่น ๆ โดยเฉพาะชั้นปีที่ 3 และ 4 มีความคุ้นเคยกับการเรียน แบบนี้แล้ว ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีความคิดเห็นในเชิงนิมิตสูงกวาปี 2 นั้น อาจเป็นเพราะนักศึกษาชั้นนี้มีการ เรียนแทภาคทฤษฎีเพียงอย่างเดียวยังไม่เคยฝึกการปฏิบัติงานรวมไปคยว ซึ่งนักศึกษส่วนใหญ่มี่ความคุ้นเคยกับการ เรียนระบบนี้อยู่แล้ว จึงทำให้นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีความคิดเห็นในเชิงนิมิตสูงกวาระดับชั้นปีที่ 2

1.2 ด้านการเรียนการสอน จากผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนนั้นพบว่านักศึกษาทั้ง 4 ระดับมีความคิดเห็นอยู่ในระดับต่ำ เนื่องจากค่าคะแนนเฉลี่ยของทั้ง 4 กลุ่ม ($17.61 \leq \bar{x}_0 \leq 20.72$) ต่ำกว่าค่าคะแนนเฉลี่ยที่คาดหวังไว้ ($\bar{x}_e = 21$) แสดงว่าการบริหารงานทางวิชาการด้านการเรียนการสอนยังไม่ดีพอ ควรจะมีการปรับปรุงให้เหมาะสมยิ่งขึ้น และการศึกษาพบว่านักศึกษชั้นปีที่ 4 มีค่าคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็นต่ำกว่าชั้นอื่น ๆ อาจจะเป็นเพราะชินตอสภาพการเรียนการสอนแบบเดิมมา 4 ปีแล้ว จึงเกิดความเบื่อหน่ายเพราะเห็นว่าไม่ได้ปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงเลย ตั้งแต่เริ่มเข้าเรียนจนกระทั่งสำเร็จการศึกษา ส่วนชั้นปีที่ 1 มีความคิดเห็นในเชิงนิมิตสูงกวาปีอื่น ๆ อาจเป็นเพราะเพิ่งคุ้นเคยกับวิธีการเรียนการสอนในช่วงระยะปีแรกและเป็นของใหม่ติดกับที่เคยเรียนมาสมัยก่อน จึงทำให้มีความคิดเห็นในเชิงนิมิตสูงกวาระดับชั้นอื่น

1.3 การประเมินผลการศึกษา จากผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นที่มีต่อการประเมินผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาทั้ง 4 ระดับมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง คือ ค่าคะแนนเฉลี่ยของทั้ง 4 กลุ่ม ($20.67 \leq \bar{x}_0 \leq 26.80$) อยู่ใกล้เคียงกับค่าคะแนนเฉลี่ยที่คาดหวังไว้ ($\bar{x}_e = 24$) แต่การศึกษาพบว่านักศึกษชั้นปีที่ 3 มีค่าคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็นต่ำกว่าชั้นอื่น ๆ นั้น อาจเป็นเพราะว่านักศึกษชั้นปีที่ 3 ส่วนใหญ่มีปัญหเกี่ยวกับ การประเมินผล เนื่องจากคะแนนที่ได้นั้นเป็นผลรวมจากคะแนนทางภาคทฤษฎีและการฝึกภาคปฏิบัติ และส่วนใหญ่มี่ปัญหาเกี่ยวกับคะแนนการฝึกภาคปฏิบัติ ซึ่งเป็น

คือค่าคะแนนเฉลี่ยของทั้ง 4 กลุ่ม ($16.97 \leq \bar{x}_0 \leq 19.00$) ต่ำกว่าค่าคะแนนเฉลี่ยที่คาดหวังไว้ ($\bar{x}_e = 21$) แสดงว่าบริการด้านนี้ยังจัดไม่เหมาะสม ควรจะได้มีการปรับปรุงแก้ไข โดยเฉพาะในเรื่องของห้องสมุดควรจะได้ปรับปรุงบริการให้ดีขึ้น และที่พบว่านักศึกษาปีที่ 3 มีค่าคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็นต่ำกว่าปีอื่น ๆ นั้น อาจเป็นเพราะว่านักศึกษารุ่นนี้ม้งานคนควาและตองใจบริการทางคานนี้อยูเสมอ เพื่อค้นหาเอกสารและความรู้เพิ่มเติมมาประกอบในการเรียนและการฝึกภาคปฏิบัติ จึงโคพบปัญหาความไม่สะดวก และไม่สนองความต้องการที่พอของบริการทางคานนี้ จึงทำให้มีความคิดเห็นต่ำกว่าระดับชั้นอื่น ๆ

2. ความคิดเห็นของนักศึกษาทั้ง 4 ระดับต่อการบริหารงานทางฝ่ายกิจการนักศึกษา นั้นแตกต่างกัน ซึ่งสนองสมมติฐานข้อ 3 ที่ว่านักศึกษายาบาลในแต่ละชั้นจะมีความคิดเห็นแตกต่างกันในการบริหารงานทางวิชาการและกิจการนักศึกษา และพบว่านักศึกษารุ่นปีที่ 4 มีความคิดเห็นในเชิงนิมมานสูงสุด ถัดมาเป็นปีที่ 1, 2 และปีที่ 3 มีความคิดเห็นในเชิงนิมทานต่ำสุด ซึ่งผลการวิจัยนี้ส่วนใหญ่ไม่สนองสมมติฐานที่ตั้งไว้ ยกเว้นแต่ชั้นปีที่ 4 เท่านั้น ที่สนองสมมติฐานการวิจัย เพื่อให้เห็นชัดในการบริหารงานคานนี้ จะได้อภิปรายในแต่ละคานของกิจการนักศึกษา

2.1 บริการคานสวัสดิการ จากผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นคานนี้พบว่า นักศึกษาทั้ง 4 ระดับมีความคิดเห็นอยู่ในระดับต่ำ กล่าวคือค่าคะแนนเฉลี่ยของทั้ง 4 กลุ่ม ($34.78 \leq \bar{x}_0 \leq 37.12$) ต่ำกว่าค่าคะแนนเฉลี่ยที่คาดหวังไว้มาก ($\bar{x}_e = 48$) แสดงว่าบริการคานสวัสดิการยังไม่เหมาะสม ควรจะได้ปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น ในเรื่องของหอพัก อาหาร น้ำดื่ม น้ำใจ เงินทุน และบริการตรวจรักษาสุขภาพของนักศึกษา

2.2 บริการคานธุรการและการปกครอง จากผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นคานนี้ พบว่านักศึกษาทั้ง 4 ระดับมีความคิดเห็นอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ กล่าวคือค่าคะแนนเฉลี่ยของทั้ง 4 กลุ่ม ($19.48 \leq \bar{x}_0 \leq 24.88$) ต่ำกว่าค่าคะแนนเฉลี่ยที่คาดหวังไว้ ($\bar{x}_e = 24$) แสดงว่าบริการคานนี้ยังไม่เหมาะสม ควรจะมีการปรับปรุงแก้ไขในเรื่องกฎระเบียบและขอม้งคัมตาง ๆ ไม่ให้เครงครัดเกินไป ควรมีการยืดหยุ่นไคบางตามสถานการณ์และการที่พบว่าค่าคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็นของนักศึกษารุ่นปีที่ 3 ต่ำกว่าชั้นอื่น ๆ นั้น อาจจะเป็นเพราะว่า นักศึกษารุ่นปีที่ 3 ต้องอยู่ในกฎเกณฑ์ และระเบียบขอม้งคัมตามาเป็นเวลา 3 ปีแล้ว

ยอมเกิดความเมือหน่าย และต้องการเสีรภาพมากกว่าเดิม เพราะสังคมปัจจุบันเปลี่ยนแปลง ไปสู่ยุคของอิสระภาพและเสีรภาพ ทำให้นักศึกษามีเสีรภาพในการแสดงออกมากขึ้นกว่าเดิม ดังนั้นนักศึกษาระดับชั้นนี้ จึงมีความคิดเห็นต่ามากเกี่ยวกับบริการค่านนี้ ซึ่งผิดกับนักศึกษา พยาบาลชั้นปีที่ 4 ที่มีความคิดเห็นค่านนี้สูง เป็นเพราะระยะนี้เป็นระยะที่ชั้นปีที่ 4 กำลัง จะจบการศึกษา กฎระเบียบต่าง ๆ จึงมักมีข้อยกเว้น และปล่อยให้มีความเสีรภาพมากขึ้นกว่า ระดับชั้นอื่น นักศึกษาปีที่ 4 จึงมีเสีรภาพเต็มที่ในการแสดงออก ทำให้ความคิดเห็นต้องการ บริการค่านนี้สูงกว่านักศึกษาชั้นปีอื่น ๆ

ดังนั้นผลการวิจัยครั้งนี้พอจะสรุปได้ว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีความคิดเห็นในเชิง นิมานสูงที่สุด ถัดมาเป็นปีที่ 4 และปีที่ 2 ส่วนปีที่ 3 มีความคิดเห็นในเชิงนิมานต่ำสุด

ขอเสนอแนะ

ก. ข้อเสนอแนะสำหรับบริการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรจะได้มีการวิจัยในเรื่องการเปลี่ยนแปลงทัศนคติหรือความคิดเห็นของ นักศึกษากลุ่มเดียวกัน โดยการศึกษารูปแบบการเปลี่ยนแปลงของทัศนคติหรือความคิดเห็นเป็นรายปี ติดต่อกันไปในระยะเวลา 4 ปี เพื่อเปรียบเทียบความเปลี่ยนแปลงของนักศึกษากลุ่มนี้
2. ควรจะได้มีการศึกษาทดลอง เปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการบริหารงานของ วิทยาลัย จากกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม โดยเลือกจากความแตกต่างในเรื่องของสาขาหรือสิ่ง จูงใจที่ต้องการเข้าศึกษาในวิชาชีพนี้ ว่าจะมีความคิดเห็น แตกต่างกันอย่างไรร
3. ควรจะได้มีการศึกษาเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทัศนคติหรือความคิดเห็นต่อ อาชีพพยาบาล โดยทางวิทยาลัยควรจัดประสบการณ์ และสิ่งแวดลอมในแนวทางที่จะ ส่ง เสริมให้นักศึกษามีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพ

ข. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้ปรับปรุงทางการบริหารงาน

1. ทางด้านวิชาการ ทางวิทยาลัยควรจัดประสบการณ์ในการเรียนการสอน

ให้เป็นไปในแนวทางที่จะส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาซึ่งมากกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน และพยายามปรับปรุงบรรยากาศของการเรียนการสอนให้ดีขึ้น จัดชั้นเรียนให้เหมาะสมไม่ อึดอัดเกินไป ควรจะมีเสรีภาพในการเรียนการสอน พยายามแก้ไขบรรยากาศของห้องเรียน และสภาพสิ่งแวดล้อม ตลอดจนบริการด้านวิชาการควรจะได้ปรับปรุงให้ดียิ่งขึ้น เช่นการขยาย เวลาเปิด-ปิด ของห้องสมุดออกไป เพื่อให้มีเวลาพอแก่การค้นคว้าทางด้านวิชาการแก่นักศึกษา ที่ต้องฝึกภาคปฏิบัติ และไม่มีเวลาเพียงพอที่จะใช้เวลาแก่บริการนี้เฉพาะในเวลาราชการเท่านั้น นอกจากนี้ควรที่จะจัดหาหนังสือทางวิชาการ และอุปกรณ์การสอนให้มากขึ้นกว่าเดิม เพื่อสนอง ความใฝ่รู้ของผู้เรียนได้เต็มที่

2. ทางด้านกิจการนักศึกษา ควรจะได้มีการปรับปรุงบริการด้านสวัสดิการให้ดีขึ้น โดยเฉพาะในเรื่องของอาหาร ควรจะปรับปรุงในเรื่องของคุณภาพให้ดีขึ้น ลดความแออัดของ หอพัก และในด้านการปกครอง ควรจะปรับปรุงกฎระเบียบต่าง ๆ ให้ยืดหยุ่นได้ ไม่เคร่งครัด จนเกินไป เพื่อให้ศึกษามีเสรีภาพมากขึ้น เพื่อสนองความเป็นอยู่แบบประชาธิปไตย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย